

[Bollmann]

nemlig ved at afskaffe progressionen, og det vil CD gerne være med til at se på, men derudover tror jeg ikke, at det radikale venstre med dette forslag har fundet det berømte columbusæg.

Jeg skal ikke trække debatten længere ud, men kun håbe, at de få positive ting, der er i forslaget, kan blive nærmere belyst under udvalgsarbejdet og indgå i den skatterreform, der måske engang ad åre kommer.

Ole Olsen (SF):

Jeg kan næsten blive helt forskrækket over, hvor enig jeg er med hr. Bernhard Baunsgaard og det radikale venstre her, men så kommer jeg i tanke om, at det plejer jeg vist at blive hvert år, og så plejer vi at sige, de af os, der synes, det er et godt forslag, at det kan vi se på i et udvalg, og det kan vi så sige næste år igen.

Jeg synes nok, at der er nogle ganske rigtige tanker i forslaget. Først og fremmest synes jeg, at dette, at man laver fradraget om til et fradrag i skatten, er et udmærket forslag. Jeg har jo ikke lagt skjul på, at SF i og for sig har ønsket at komme videre og få lavet en sanering af fradragene, men jeg vil mene, at det er en ganske udmærket mellemlanding, man kunne foretage her. Jeg er skam heller ikke helt 100 pct. sikker på, at vi overalt kan undvære fradrag helt. Der er nok en del steder, hvor vi skal blive stående på, at det er et fradrag i skatten. Det synes jeg vi kan se på i udvalget, selv om jeg måske sagde det samme før sådan lidt spydigt.

Det er meget morsomt, at hr. Fogh Rasmussen nu siger, at man skal passe på rentebeskatningen, morsomt, ikke fordi hr. Fogh Rasmussen sagde det, men fordi jeg faktisk har arbejdet en del med det i den sidste tid. Jeg er helt enig i, at der foreligger nogle ganske klare problemer med overbeskatning af renteindkomsten, hvis man følger denne reform. Det er jo sådan, at hvis jeg f. eks. sælger en ejendom og køber en anden, så får jeg nogle pantebreve, som jeg indkasserer renter på. Dem kan jeg i reglen ikke betale med, så derfor må jeg skrive under på nogle andre pantebreve, som jeg skal betale hvert år. Det er klart, at hvis jeg så ikke kan trække dem fra, men skal betale dem alligevel, er jeg meget dårligt stillet. Jeg tror nok, at hr. Bernhard Baunsgaard og jeg og andre skal passe

på lige at undersøge problematikken ordentligt. Det kan godt være, hr. Bernhard Baunsgaard kan klare det fra talerstolen, men jeg vil nu godt se grundigt på det i udvalget, før jeg er overbevist om, at der ikke er nogle temmelig store problemer dér.

Det, der bliver draget frem i øvrigt, er selvfølgelig, var jeg lige ved at sige, spørgsmålet om sondring mellem privat og erhvervsmæssig gæld. Det er jo det store spørgsmål. Jeg har aldrig kunnet forstå, hvorfor man var så forskrækket over det. Det kan godt være, at hvis man sætter sig ned og på forhånd begynder at planlægge indkomstbeskatningen for et nyt samfund, tog man også det frem som et af problemerne, men jeg tror f. eks. aldrig, man ville finde på, hvis man skulle begynde forfra, at, hvad skal man sige, bruge indkomstkatten på den store mængde, som vi gør nu. Det er alt for meget, vi tager ind via indkomstkatten. Vi har overbelastet den. Jeg tror da godt, der kan blive besvær med hensyn til privat rente og erhvervsmæssig rente, men jeg er bare ikke overbevist om, at det er et besvær, som i og for sig er større end det, vi har med mange andre poster nu. Det er jo ikke sådan, at alle vores regler er krystalklare. Vi har besvær, og jeg tror også, vi vil blive ved med at have besvær. Det er da også meget muligt, at en del af besværet kommer til at ligge i sondringen mellem private og erhvervsmæssige renter. Jeg synes nu ikke, at det skal forskrække os så voldsomt. Man kunne prøve at komme i gang. Det synes jeg ville være en god idé. Vi kunne da også se, hvad erfaringen så rent faktisk viste.

Jeg har en tilføjelse til det med fradragene. Jeg har hele tiden syntes, at vi skulle videre, men jeg blev lidt forskrækket, da jeg så hr. Kampmanns reform sidste år. Det er rigtigt, at de fradrag, som hr. Kampmann tog frem, vil vi godt være med til at afskaffe, men der er et men, for jeg lagde mærke til én ting, og det var, at de privates fradrag, lønmodtagerens fradrag, fjernede man uden videre, men man rørte ikke ved erhvervslivets fradrag. Dertil vil jeg godt sige – og så er det muligt, jeg er helt ved siden af hr. Bernhard Baunsgaard – at vi vil i højeste grad meget gerne se på erhvervslivets fradrag. Jeg mener, vi i dag giver alt for store fradrag til erhvervslivet, og jeg mener i endnu højere grad, at de bliver anvendt forkert. Det har jeg sagt mange gange, og hvis jeg skal være herinde ret meget